

ದಾನಿಯೇಲನ ಪುಸ್ತಕ - ನೂರ ಐವತ್ತೊಂದು

ದೇವಾಲಯದ ಪ್ರತೀಕಾತ್ಮಕತೆ: ದೈವಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಸಂಪರ್ಕದ
ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವುದು

Jeff Pippenger

2024-03-22

ಎರಡು ಕೋಲುಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ಒಂದು ದೇವಾಲಯವಾಗುತ್ತವೆ. ನಲವತ್ತಾರು ದೇವಾಲಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದು, ಉತ್ತರ ರಾಜ್ಯದ ಬಂಧನಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯದ ಬಂಧನಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದೂ ನಲವತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಅಂತ್ಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 1798ರಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯದ ತುಳಿಯಲ್ಪಡುವಿಕೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಾಗ, ಆ ಎರಡು ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಒಂದು ದೇವಾಲಯವಾಗಿ ಸೇರಿಸುವುದೂ ನಲವತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳೇ ಆಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಪೂ. 723ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 677ರವರೆಗೆ, ದೇವಾಲಯವು ಕೆಡವಲ್ಪಟ್ಟು ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. 1798ರಲ್ಲಿ ಆ ತುಳಿಯಲ್ಪಡುವಿಕೆ ಅಂತ್ಯಗೊಂಡಿತು ಮತ್ತು 1844ರೊಳಗೆ ಒಂದು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದೇ ಜನಾಂಗವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಒಂದೇ ರಾಜನನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಪಾಪಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಯೋಜನೆ ಆಗಿತ್ತು, ಆದರೆ 1863ರ ಬಂಡಾಯವು ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 2001ರವರೆಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿತು.

ಪೌಲನು ಸಭೆಯನ್ನು ದೇಹವೆಂದು, ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ತಲೆಯೆಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಪೌಲನು ದೇಹವನ್ನು ಮಾಂಸದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಪೌಲನಿಗೆ ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ದೇಹ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಪರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀವು ಶರೀರಾನುಸಾರವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದರೆ, ನೀವು ಸಾಯುವಿರಿ; ಆದರೆ ನೀವು ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ದೇಹದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದರೆ, ನೀವು ಬದುಕುವಿರಿ.
ರೋಮಾಪುರದವರಿಗೆ 8:13.

ಮಾನವ ದೇವಾಲಯದ ವಿನ್ಯಾಸವು ದೇವರ ದೇವಾಲಯದ ವಿನ್ಯಾಸದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ. ಸಭೆಯಾಗಿರುವ ದೇಹವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ತಲೆಯಾಗಿದ್ದು, ದೇಹವು ಮಾಂಸವಾಗಿದೆ.

ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅವನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಅವನ ಮಾಂಸದವರೂ ಅವನ ಎಲುಬಿನವರೂ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವನು; ಮತ್ತು ಅವರು ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಮಾಂಸವಾಗುವರು. ಇದು ಮಹಾ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ನಾನು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನೂ ಸಭೆಯನ್ನೂ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಫೆಸದವರಿಗೆ 5:30-32.

ಏಳನೆ ಯದೂ ತನಘೊ ಷವು ದೇವರರಹಸ್ಯ ವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗೊಳಿಸುವ ಆರಂಭವನು ಸೂಚಿಸಿದಾಗ, ಯೋಹಾನ್ ಅಳೆಯಬೇಕಾಗಿ ದ್ದು ಆಲಯವು ಆಲಯವಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಆಲಯವು ದೇವರ ಆಲಯದ ಪ್ರತಿರೋಧವಾಗಿತ್ತು. ಇವು ಪರಸ್ಪರವಿನ್ಯಾಸವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಸಂಕೇತ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಗುಡಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಾಗ ಬಳಸಬೇಕಾದ ತೋರಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತಾರು ದಿನಗಳು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದನು.

ಮಾ ದರಿ ಯನು ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಆಲಯದಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪರಲೋಕ ದೇವಾಲಯವಾಗಿದ್ದು, ಮಾಂಸರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು; ಮತ್ತು ಆತನು ಮಾನವ ದೇವಾಲಯದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಆತನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಮಾನವ ದೇವಾಲಯದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನಲವತ್ತಾರು ಕ್ರೋಮೋಸೋಮಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದೇವಾಲಯಗಳು ಪ್ರವಾದನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ. ಆದಕಾರಣ, ಅಳೆಯಲು ಯೋಹಾನನಿಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವಾಲಯವು ಆವರಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಮೊದಲ ವಿಭಾಗವು ಮಾನವ ದೇವಾಲಯವನ್ನು, ಅಂದರೆ ಸಭೆಯನ್ನು (ವಧುವನ್ನು), ಜನಾಂಗವನ್ನು, ದೇಹವನ್ನು—ಅದೇ ಮಾಂಸವನ್ನು—ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ವಿಭಾಗವು ದೈವಿಕ ದೇವಾಲಯವನ್ನು, ಅಂದರೆ ವರನನ್ನು, ರಾಜನನ್ನು, ತಲೆಯನ್ನು—ಅದೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು—ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಲವತ್ತನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ನಿಮಿತ್ತ ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಡುವ ನಿತ್ಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಾಗ್ದಾನವು ಯೆಹೆಜ್ಕೀಲ ಅಧ್ಯಾಯ ಮೂವತ್ತೇಳರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಎರಡು ಕೋಲುಗಳ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಅದು ಯೋಹಾನನ ದೇವಾಲಯದ ಮೂಲಕವೂ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ; ಆ ದೇವಾಲಯವು ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅದು ವಿಶ್ವಾಸಿಯೊಳಗಿನ ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಹಸ್ಯದ ಕುರಿತು, ಮಹಿಮೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಕುರಿತು, ಪೌಲನು ನೀಡಿದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಾಲ್ವತ್ತನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಮಂದಿಗೆ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಮಾನವತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾರ್ಯವು ಏಳನೆಯ ತುತ್ತೂರಿಯ ಧ್ವನಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಯೋಗವು ವಚನಗಳ ಮೇಲೆ ವಚನಗಳಾಗಿ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನೀತೀಕರಿಸುವಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧೀಕರಣದ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದೈವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪದಗಳಾಗಿವೆ. ನೀತೀಕರಿಸುವಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ಪರಿಯಾಗಿ ನಿಂತ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಪರಿಶುದ್ಧೀಕರಣದ ಕಾರ್ಯವು ನಮ್ಮ ಮಾದರಿಯಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೀತೀಕರಿಸುವಿಕೆಯು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದರೆ, ಪರಿಶುದ್ಧೀಕರಣವು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆ ಕಾರ್ಯವು ನಿತ್ಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುವಂತೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

"ಮನಸ್ಸು" ಎಂಬುದು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿನ ತಲೆಯು ಇರುವ ಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ದೇಹವೆಂಬ ಕೀಳಿನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಸ್ವಭಾವವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ; ದೇಹವು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

"ಅನೀಕರಿಗೆ ಅನಾ ವಶ್ಯಕ ಅಸಂತೋಷದ ಅನು ಭವವಾ ಗು ತ್ತದೆ . ಅವರು ತಮ್ಮ ಮ ಯೇ ಸು ವಿ ನಿಂದ ದೂ ರಮಾ ಡಿ , ಅದನ್ನು ತಮಗೆ ಅತಿ ಯಾ ಗಿ ಕೇಂದಿ ರ್ತು ಸಣ್ಣ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ದೊ ಡ್ಡದಾ ಗಿ ಮಾ ಡಿ ಕೊ ಳ್ಳು ತ್ತಾರೆ , ಮತ್ತು ನಿರು ಆಡು ತ್ತಾರೆ . ದೇವರ ಪಾ ರ್ವಿ ಧ್ಯಗಳ ವಿಷಯವಾ ಗಿ ಅನಾ ವಶ್ಯಕವಾ ಗಿ ಗೊ ಣ ಮಹಾ ಪಾ ಪಕ್ಕೆ ಅವರು ದೊ ಳಿ ಗಳಾ ಗಿ ದ್ತಾರೆ . ನಮಗೆ ಇರು ವು ದೆಲ್ಲ ಕೂ ಆಗಿ ರು ವು ದೆಲ್ಲ ಕೂ ಾನಾ ವು ದೇವರಿಗೆ ಋಣಿ ಯಾ ಗಿ ದ್ತೇವೆ . ಆತನು ನವ ಹೊಂದಿರು ವವು ಗಳಿಗೆ ಸಮಾ ನವಾ ದ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊ ಟ್ಪಿ ದ್ತಾನೆ ;

ಬೆಳ್ಳೆ ಸಲು ಹೃ ತೂ ವರ್ ಕವಾ ಗಿ ಪರಿ ಶ್ರ ಮಿ ಸಬೇ ಕು , ಸ್ವತಃ ತಮಗೆ ಸಂತೋ
ಹಾ ಗೂ ತಮಗೆ ಉನ್ನತಿ ಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಆತನನ್ನು
ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ."

"ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳು ದೇವರಿಗೆ ಇರುವ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಅಲುಗಾಡುವಂತೆ ನಾವು
ಬಿಡಬಾರದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ನಾವು ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು
ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮಸಂಯಮದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು
ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅಧೀನಪಡಿಸಬೇಕು;
ಭಾವನೆಗಳನ್ನೂ ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ
ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ, ಅದು
ಅಟ್ಟಹಾಸವಾಗಿ ಓಡಾಡಿ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯಲು ನಮಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿಲ್ಲ.
ಆಲೋಚನೆಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ, ಭಾವನೆಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತವೆ; ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಗಳು ಹಾಗೂ
ಭಾವನೆಗಳು ಸೇರಿ ನೈತಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರಾದ ನಾವು ನಮ್ಮ
ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನೂ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೂ ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು
ನಿರ್ಧರಿಸಿದಾಗ, ದುಷ್ಟದೂತರ ಪ್ರಭಾವದ ಅಡಿಗೆ ಬಂದು, ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನೂ ಅವರ
ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನೂ ನಾವು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಒಳಗಾದರೆ ಮತ್ತು
ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಸಂಶಯ, ಅನುಮಾನ, ಮತ್ತು ಅಸಮಾಧಾನದ ಹರಿವಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಲು
ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ, ನಾವು ದುಃಖಿಗಳಾಗುವೆವು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜೀವನವು ವಿಫಲವೆಂದು
ತೋರಿಬರುವುದು." Review and Herald, April 21, 1885.

ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ನೈತಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ
ಸ್ವಭಾವವು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ; ಮನಸ್ಸೇ ಆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ
ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ
ಭಾವನೆಗಳೂ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳ್ಳುವವು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಮಾನವತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಈ
ಎರಡು ಸ್ವಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸೇ ಮೇಲಾದ, ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ
ಭಾಗವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ "ಶಕ್ತಿಗಳು" "ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಟ್ಟಿಗೆ" ಕ್ರಿಸ್ತನು
"ಹೊಂದಿರುವವುಗಳಿಗೆ" "ಸಮಾನವಾಗಿವೆ"; ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಆತನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ
ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಆ "ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು" "ವಿಕಸಿಸಲು ನಾವು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು."

ಮಾನವನ ಉನ್ನತ ಸ್ವಭಾವದ, ಅಂದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ, ಅಂಗವಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ವಿವೇಕ,
ಸ್ಮರಣೆ, ಅಂತರಾತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ.

"ಅನೇಕರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, 'ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ'
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ನೀವು ನೈತಿಕಶಕ್ತಿ
ದುರ್ಬಲರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಸಂಶಯದ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಜಿ
ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಾಗ್ದಾನಗಳೂ ಸಂಕಲ್ಪಗಳೂ
ಕಡ್ಡಿಗಳಂತಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನೂ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇರಣೆಗಳನ್ನೂ, ನಿ
ಸ್ಪೇಷಾಲ್ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ನೀವು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾರಿರಿ. ನೀವು ಮುರಿದವರು
ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳೂ ಎಂಬಜ್ಞೆಗಳೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ
ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು
ನಿಮಗೆ ಅನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ನೀವು ನಿರಾಶರಾಗಬೇಕಾಗಿ
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ನಿಜವಾದ ಬಲವೇ ಆಗಿದೆ. ಇ
ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿರುವ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿ, ಅಂದರೆ ನಿರ್ಧಾರದ ಅಥವಾ ಆಯ್ಕೆ
ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಆಯ್ಕೆ

ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇವರು ಮಾನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದಾನೆ ; ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ . ನಿವೃತ್ತಿ ಮುಕ್ತ ದಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾರಿರಿ ; ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡಲಾರಿರಿ ; ಆದರೆ ನಿವೃತ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಬಹುದು . ನಿವೃತ್ತಿ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬಹುದು . ತಮ್ಮ ಸದ್ವಿಧವೇ ಶಕ್ತಿ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇಚ್ಛಿಸುವಂತೆಯೂ ಕಾರ್ಯಮಾಡಬಹುದು . ನಿವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕ್ರಿಯೆಗೆಯುವರು . ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಭಾವವು ನಿಮ್ಮ ಯಂತ್ರಣದ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಬರಲಿದೆ ; ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಸತ್ಯಗಳು ಅವರಲ್ಲೇ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗುವವು , ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯವಾಗುವವು .

ಅದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಚರ್ಚೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅವನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಡೆಶವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿತು; ಅದು ತಿರುಗಿ ಆತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿಗಳಿಗೆ ರುದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿತು; ಮತ್ತು ಈ ಮೂರೂ ಸಹ, ಜಯಗೊಂಡು ಬಂದ ಜಯಗೊಂಡಂತೆಯೇ ಜಯಿಸುವವರಿಗೆ, ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಭೂಸಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಸಾಲಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಆದಾಮು ಮತ್ತು ಹವ್ವಳು ಪಾಪ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅವರನ್ನು ಏದನ್ ತೋಟದಿಂದ "ಏಳು ಕಾಲಗಳ" ಮಟ್ಟಿಗೆ "ಚದರಿಸಲಾಯಿತು"; ಮತ್ತು ಏಳು ಸಹಸ್ರಾಬ್ದಿಗಳ ನಂತರ ಭೂಮಿಯು ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಏದನ್ ತೋಟವು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ "ಏಳು ಕಾಲಗಳ" ಚದರಿಕೆಯನ್ನು ಆದಾಮು ಮತ್ತು ಹವ್ವಳ ಚದರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪೂರ್ವರೂಪವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲಾಯಿತು. ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ವಾಸಿಸಲು ಒಂದು ದೇಶವನ್ನು ವಾಗ್್ದಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿತ ಏದನ್ ವಾಗ್್ದಾನವಾಗಿತ್ತು. ಪರಿಶುದ್ಧಾಲಯವನ್ನೂ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ತುಳಿದುಹಾಕುವುದು, ಆದಾಮನ ಪಾಪದಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಮಾನವಕುಲದೊಳಗಿನ ಪಾಪದ ಕ್ರಮೇಣ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ವಾಗ್್ದಾನಗಳು ಎಂದರೆ, ನಂಬಿಗಸ್ತರು ಹೊಸ ದೇಹವನ್ನೂ ಹೊಸ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ, ಅಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ, ಹೊಂದುವರು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ದೇಹವು ಮಾಂಸಸ್ವಭಾವ, ಕೀಳಿನ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದ್ದು, ಕ್ರಿಸ್ತನೊಡನೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಭೆಯಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸು ಉನ್ನತ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನೇ ಸಿಸ್ಟರ್ ವೈಟ್ "ಆತ್ಮದ ಕೋಟೆ" ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಸುವಾರ್ತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ, ಅಂದರೆ ನಾವು ನೀತೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವಾಗಲೇ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಎರಡನೆಯ ಆಗಮನದವರೆಗೆ ನಾವು ಹೊಸದಾಗಿಯೂ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದಾಗಿಯೂ ಇರುವ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇಗೋ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಒಂದು ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ; ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುವೆವು; ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಮರೆಯಲ್ಲೇ, ಕೊನೆಯ ತೂರ್ಯನಾದದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ; ಯಾಕೆಂದರೆ ತೂರ್ಯವು ಮೊಳಗುವುದು, ಸತ್ತವರು ಅವಿನಾಶಿಗಳಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಡುವರು, ಮತ್ತು ನಾವು ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುವೆವು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ನಾಶವಾಗುವದು ಅವಿನಾಶವನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಈ ಮರಣಧರ್ಮವು ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ, ಈ ನಾಶವಾಗುವದು ಅವಿನಾಶವನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗ, ಮತ್ತು ಈ ಮರಣಧರ್ಮವು ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗ, ಆಗ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈ ಮಾತು ನೆರವೇರುವದು: ಮರಣವು ಜಯದಲ್ಲಿ ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಓ ಮರಣವೇ, ನಿನ್ನ ಕಾಟ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಓ ಸಮಾಧಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಜಯ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಮರಣದ ಕಾಟವು ಪಾಪ; ಮತ್ತು ಪಾಪದ ಬಲವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ. 1 ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ 15:51-56.

ಯೋಹಾನನು ಇಂತಹ ಭ್ರಮಾಪಾದಕ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ನಂಬುವವರನ್ನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಸ್ತರೆಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು, ಆದಾಮನ ಪಾಪದಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡು ಮಾನವಕುಲದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದ ಪಾಪದ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ದೇಹವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಎಂದಿಗೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮವೂ ದೇವರಿಂದಲ್ಲ; ಇದುವೇ ವಿರೋಧಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮವಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಬರಲಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ; ಮತ್ತು ಅದು ಈಗಲೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದೆ. 1 ಯೋಹಾನ 4:3.

"ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಗರ್ಭಧಾರಣೆ"ಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಬಾಬೆಲಿನ (ಅಂತಿಕ್ರಿಸ್ತನ) ಮದ್ಯವು, ಯೇಸುವಿನ ಜನನವು ದೈವತ್ವದ (ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮನ) ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಮೇಲೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾನವತ್ವದ (ಮರಿಯಳ) ಲೊಂದಿಗೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿರಲೆಂದು, ಪಾಪಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಆದಾಮ ಮತ್ತು ಹವ್ವರು ಇದ್ದಂತೆ ಮರಿಯಳನ್ನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಈ ಸುಳ್ಳು ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಯೇಸು ಮರಿಯಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಗರ್ಭಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ, ಆದಾಮ ಮತ್ತು ಹವ್ವರ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯೊಂದಿಗೆ ಮರಿಯಳು ಹೇಗೆ ಗರ್ಭಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸಲು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಂದಾಗ ತಾನೇ ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾಂಸವು ಪಾಪರಹಿತ ಮಾಂಸವಾಗಿತ್ತು, ಅಂದರೆ ಅದು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವುದು ಅಂತಿಕ್ರಿಸ್ತನ ಬೋಧನೆಯಾಗಿದೆ.

ಯಾಕಂದರೆ ಅನೇಕ ಮೋಸಗಾರರು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನೇ ಮೋಸಗಾರನು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಸ್ತನು. 2 ಯೋಹಾನ 1:7.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಂಡಾಗ, ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಮಹಿಮೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇಹವಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ದೈವಪ್ರೇರಿತ ವಾಕ್ಯವು ಅತ್ಯಂತ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನ ಪುನರುತ್ಥಾನವು ದ್ವಿತೀಯ ಆಗಮನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತರ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿತು; ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಹೊಸ ದೇಹದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ.

"ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಏರಿಹೋಗುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತ್ತು. ದೈವಿಕ ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ಆತನು ವಿಜಯದ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸಭಾಮಂದಿರಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಮರಣಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಆತನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ, 'ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದನು. ಯೋಹಾನ 17:4. ತನ್ನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಂತರ ಆತನು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ತಂಗಿದ್ದನು, ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು ತನ್ನ ಪುನರುತ್ಥಿತ ಮತ್ತು ಮಹಿಮಾಪೂರ್ಣ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ. ಈಗ ಆತನು ವಿದಾಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ಜೀವಂತ ರಕ್ಷಕನೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿದ್ದನು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು ಆತನನ್ನು ಸಮಾಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಿ ಯೋಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆತನನ್ನು ಪರಲೋಕೀಯ ವಿಶ್ವದ ಮುಂದೆ ಮಹಿಮಾಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು." The Desire of Ages, 829.

ವಾಸಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿರುವ ದೇಶದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಾಗ್ದಾನವು, ಏದನ್ ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವಾಗ ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಆದಾಮನ ಮಾನವಕುಲದ "ಏಳು ಕಾಲಗಳು" (ಏಳು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು) ಚದುರಿಕೆ ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳ್ಳುವಾಗ, ನೂತನವಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೊಸದು ಮತ್ತು ಮಹಿಮಾಪೂರ್ಣವಾದ ದೇಹದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಾಗ್ದಾನವು, ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಮಿಟುಕಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ದ್ವಿತೀಯ ಆಗಮನದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

"ಬೆ ತೆ ಹೆ ಲೆಮಿ ನ ಕಥೆ ಎಂದಿ ಗೂ ಖಾ ಲಿ ಯಾ ಗದ ವಿ ಷಯವಾ ಗಿ ದೆ . ಅದರೊ ಜಾ ನವೂ ತಿ ಳು ವಳಿ ಕೆ ಯೂ ಆದ ಖಶ್ವ ಯ್ ದ ಆಳತೆ ' ಅಡಗಿ ದೆ . " ರೊ ಲೆಮಾ 11:33. "ರಕ್ಷ ಕನು ಪರಲೊ ಲಕದ ಸಿ ಂಹಾ ಸನವನು ಗೊ ಲಾ ಲೆ ಯ ತೊ ಟಿ ಷ್ವ ಲಿ ಗ ಆರಾ ಧಿ ಸು ವದೊ ತರ ಸಂಗತಿ ಯನು ಕೊ ಟಿ ಷ್ವ ಗೆ ಯ ಮ್ಪು ಗಗಳಿ ಗಾ ಗಿ ವಿ ನಿ ತಾ ಗವನು ನೊ ಡಿ ನಾ ವು ಆಶ್ವ ಯ್ ಚಕಿ ತರಾ ಗು ತೆ ಲೆವೆ . ಮಾ ನವನ ಅ ಸ್ವ ಯಂಸಮರ್ಥ ತೆ ಯೂ ಆತನ ಸನಿ ಧಿ ಯಲಿ ಖಂಡಿ ತವಾ ಗು ತ್ತ ವೆ . ಆದಾ ಗ

ಅದ್ಭುತವಾದ ದತ್ತಗಿ ಸಿ ಕೊ ಳ್ಳು ವಿ ಕೆ ಯ ಕೆ (ವಲ ಆರಂಭಮಾ ತ್ರ ವಾ ಗಿ ತು .
 ಏದೆ ಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಿ ರಪರಾ ಧ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿ ದಾ ಗಲೂ ಸಹ, ದೇವರ ಕು
 ಮಾ ನವಸ್ವ ಭಾ ವವನು ಧರಿ ಸು ವು ದು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನಂತ ಅವಮಾ ನವ
 ನಾ ಲು ಸಾ ವಿ ರವರ್ಷ ಗಳ ಪಾ ಪದಿ ದಮಾ ನವಕು ಲವು ದು ಬರ್ಲಗೊ ಂಡಿ
 ಮಾ ನವತ್ವವನು ಅಂಗಿ ಕರಿ ಸಿ ದನು . ಆದಾ ಮನ ಪ್ರತಿ ಯೊ ಬ್ಬ ಮಗು ವಿ ನಂ
 ಸಹ ವಂಶಪಾ ರಂಪರ್ಯ ದಮಹಾ ನಿ ಯಮದ ಕ್ರಿಯೆ ಯಿ ದಂ ಉಂಟಾ ಗು ವ
 ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಅಂಗಿ ಕರಿ ಸಿ ದನು . ಆ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಯಾ ವು ವಾ ಗಿ ದ್ದವು
 ಆತನ ಭೂ ಲೊ ಕೀಯ ಪೂ ರ್ವ ಜರ ಇತಿ ಹಾ ಸದಲಿ ತೊ ರಿ ಸಲ್ಪ ಟ್ಟಿದೆ . ನಮ
 ಶೋ ಧನೆ ಗಳನ್ನೂ ಪಾ ಲು ಗೊ ಳ್ಳು ವು ದಕಾ ಗಿ ಮತ್ತು ಪಾ ಪರಹಿ ತ ಜೀ
 ನಮಗೆ ನಿ ಣ್ಡು ವು ದಕಾ ಗಿ ಆತನು ಅಂಥ ವಂಶಪಾ ರಂಪರ್ಯ ವನು ಹೊ ತು
 ಡಿ ಸೆ ಸ್ಕರ್ ಆಫ್ ಏಜಸ್ , 48.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸುವಾರ್ತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದಾಗ, ಅವನು ತಕ್ಷಣವೇ ಹೊಸ
 ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಅಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ, ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ದೇಹ, ಅಥವಾ ಪೌಲನು
 ಅದನ್ನು "ಶರೀರ" ಎಂದೂ ಕರೆಯುವದು, ಎರಡನೆಯ ಆಗಮನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.
 ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕೀಳಿನ ಸ್ವಭಾವವು ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
 ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೈತಿಕ ಗುಣಸ್ವಭಾವದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಆ ಭಾವನೆಗಳು
 ಎರಡನೆಯ ಆಗಮನದವರೆಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಆ ಭಾವನೆಗಳು ಹಾರ್ಮೋನಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ
 ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಭಾವೋದ್ರೇಕಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು
 ನರಮಂಡಲದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯನ
 ಕೀಳಿನ ಸ್ವಭಾವದ ಭಾವನೆಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳೂ ಎರಡು ಮೂಲಭೂತ
 ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಒಂದು ವಿಧದ ಭಾವನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರಿಂದ ನಾವು
 ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಪಡೆದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ; ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧದ ಭಾವನೆಗಳು ನಮ್ಮದೇ
 ಆಯ್ಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಾವು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಕೆಲವು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ವಿನ್ಯಾಸದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿಯೇ
 ಇವೆ; ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಧಗಳ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಕೆಡುಕನ್ನು ಮಾಡಲು
 ಒಲವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿವೆ. ಸಂಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳ ವಿಧಗಳು ನಮ್ಮದೇ ಆಯ್ಕೆಗಳ
 ಮೂಲಕ ನಾವು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವುಗಳಾಗಿವೆ; ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೆಂತೂ
 "ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯದ ಮಹಾ ನಿಯಮ"ದ ಮೂಲಕ ಸಂಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಯೇಸು "ಪಾಪದ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾನವಕುಲವು ದುರ್ಬಲಗೊಂಡಿದ್ದಾಗ
 ಮಾನವತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಆದಾಮನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಂತಾನದಂತೆಯೇ, ಅವರು
 ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯದ ಮಹಾ ನಿಯಮದ ಕಾರ್ಯದ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಆ
 ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಯಾವುದಾಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದು ಅವರ ಭೌಮಿಕ ಪೂರ್ವಜರ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ
 ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನೂ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ, ಪಾಪರಹಿತ
 ಜೀವನದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡುವದಕ್ಕೂ ಅವರು ಅಂಥ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವೊಂದಿಗೆ
 ಬಂದರು." ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯದ ಮಹಾ ನಿಯಮದ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾರ್ಯದ
 ಫಲಿತಾಂಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದರೂ, ಯೇಸು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಆ
 ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸದಾ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು; ಮತ್ತು ಪಾಪಪೂರ್ಣ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು
 ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದೇ ಸಲವೂ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಯೇಸು , ಆದಾ ಮ ಮತ್ತು ಹವ್ವರು ಪಾ ಪಮಾ ಡು ವಮೊ ದಲು ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿ
 ಪ್ರತಿ ನಿ ಧಿ ಸಲ್ಪ ಡು ವಮಾ ನವದೇಹವನು , ನಾ ಲು ಸಾ ವಿ ರವರ್ಷ ಗಳ ಅಧ್ಯ

ಪರಿಣಾ ಮವಾ ಗಿ ಉಂಟಾ ದಮಾ ನವಸ್ವಭಾ ವದದು ಬರ್ಲತೆ ಯಫಲಿ ತಾಂಶಗಳನ
ಅಂಗಿ ಕರಿ ಸದೆ ಸ್ವೀಕರಿ ಸಿದ್ಧರೆ , ಆಗದೆ ವರಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಮಗು ವೂ ಹೇಗೆ
ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಂದು ಮಾದರಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ರಲಿಲ್ಲ .

ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆ.

"ಕ್ರಿಸ್ತ ಮತ್ತು ಸೈತಾನರ ನಡುವಿನ ಈ ಸಂಘರ್ಷವು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ
ವಿಶೇಷ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಪ
ಆಸಕ್ತಿಯಷ್ಟೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನ ಹೃದಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ಈ
ವಿವಾದವು ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ದುಷ್ಟತೆಯ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದು ದೇವರ
ಸೇವೆಗೆ ಸೇರುವವನೊಬ್ಬನು ಸೈತಾನನ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸದೆ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನು
ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿದ ಆ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳೇ ನಮಗೆ ಎದುರಿಸಲು ಅತಿ ಕಷ್ಟವಾಗುವವು. ಅವು ಆತನ
ಸ್ವಭಾವವು ನಮ್ಮದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಉನ್ನತವಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆತನ
ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳ ಭಯಾನಕ ಭಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ
ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಭೋಗಾಸಕ್ತಿ, ಲೋಕಪ್ರೇಮ, ಮತ್ತು ದುರಭಿಮಾನಕ್ಕೆ
ದಾರಿತೋರುವ ಪ್ರದರ್ಶನಾಸಕ್ತಿ ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ
ಜಯಿಸಿದನು. ಇವುಗಳೇ ಆದಾಮ ಮತ್ತು ಹವ್ವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳು; ಮತ್ತು
ಇವುಗಳೇ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೋಲಿಸುತ್ತವೆ."

"ಸೈತಾನನು ಆದಾಮನ ಪಾಪವನ್ನು ದೇವರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಅನ್ಯಾಯಕರವಾದದ್ದು, ಮತ್ತು
ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸಲಾಗದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದನು. ನಮ್ಮ
ಮಾನವಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಆದಾಮನ ವೈಫಲ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು
ತಂದುಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆದಾಮನು ಪ್ರಲೋಭಕನಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಪಾಪದ
ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾನವತ್ವದ
ಬಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನು; ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು
ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಅವನು ಏದೆನಿನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು, ಮತ್ತು
ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಯೇಸು ಸೈತಾನನೊಂದಿಗೆ
ಹೋರಾಡಲು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ
ಕಾಲ ಮಾನವಕುಲವು ದೈಹಿಕ ಬಲದಲ್ಲಿ, ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ
ಕುಸಿದುಬರುತ್ತಿತ್ತು; ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಅಧಃಪತನಗೊಂಡ ಮಾನವಕುಲದ
ದುರ್ಬಲತೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡನು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಆತನು ಮಾನವನನ್ನು
ಅವನ ಅಧೋಗತಿಯ ಅತಿ ತಳಮಟ್ಟಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು."

"ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪ್ರಲೋಭನೆಯಿಂದ ಸೋಲಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅನೇಕರು
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಆತನು ಆದಾಮನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ; ಆದಾಮನು
ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಫಲನಾದ ವಿಜಯವನ್ನು ಆತನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲೂ
ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಯಾವುದಾದರೂ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಮಗಿರುವ
ಸಂಘರ್ಷವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾದದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ಆತನು ನಮಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು
ಸಮರ್ಥನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನು ಮಾನವತ್ವವನ್ನು, ಅದರ ಎಲ್ಲಾ
ದುರ್ಬಲತೆಗಳೊಡನೆ, ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೊಡನೆ ಆತನು
ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಆತನು ಅನುಭವಿಸದದ್ದನ್ನು ನಾವು
ಹೊರುವಂತದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ."

"ಏದನ್ ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆ ಪವಿತ್ರ ದಂಪತಿ ಯವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತೋರುತ್ತಾ ಗೆಯಿ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತನಾ ಸೆಮೊದಲಮಹಾ ಪ್ರಲೋಭನೆಯ ಆಧಾರವಾ
ಆರಂಭವಾದ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚನೆಯ ಕಾರ್ಯವೂ

ಆರಂಭಗೂ ಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಭಕ್ಷಣಾ ಸೆಗೆ ಒಳಗಾದುದರಿಂದ ಆದಾಮನು ಬಿ
ಭಕ್ಷಣಾ ಸೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದರಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಜಯಿಸಬೇಕೆ
ನಲವತ್ತು ದಿನಗಳೂ ನಲವತ್ತು ರಾತ್ರಿಗಳೂ ಉಪವಾಸಮಾಡಿದ್ದಾನಂತೆ ಅವ
ಹಸಿವಾಯಿತು. ಆಗ ಪ್ರಲೋಭಕನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ನೀನು ದೇವರ ಕು
ಈ ಕಲ್ಪಗಳು ರೊಟ್ಟಿಯಾಗುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸು" ಎಂದನು. ಆಗ ಆತನು
"ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: ಮನುಷ್ಯನು ರೊಟ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲ, ದೇವರ ಬಾ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಬದುಕುವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

"ಆದಾಮನ ಕಾಲದಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾಲದವರೆಗೆ, ಸ್ವಯಂಸುಖಾಸಕ್ತಿಯು
ಹಸಿವು-ಕಾಮಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಮತ್ತು ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು; ಅವುಗಳಿಗೆ
ಬಹುತೇಕ ಅಸೀಮವಾದ ನಿಯಂತ್ರಣ ದೊರಕಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ನೈತಿಕವಾಗಿ
ಅಧೋಗತಿಗೀಡಾಗಿ, ರೋಗಗ್ರಸ್ತರಾಗಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ತಮ್ಮಿಂದಲೇ ಜಯಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ
ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯನ ಪರವಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು
ಸಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜಯಿಸಿದನು. ನಮ್ಮ ನಿಮಿತ್ತ ಆತನು ಹಸಿವು ಅಥವಾ ಮರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಬಲವಾದ ಆತ್ಮಸಂಯಮವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಈ ಮೊದಲ
ಜಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕತ್ತಲೆಯ ಶಕ್ತಿಗಳೊಡನೆ ನಮಗೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಘರ್ಷಗಳೊಳಗೆ
ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಇತರ ವಿಷಯಗಳೂ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವು." The Desire of Ages, 117.